

Sygn. akt V CZ 105/10

POSTANOWIENIE

Dnia 10 marca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Kwaśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Krzysztof Strzelczyk

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa J. P.

przeciwko C. TU S.A. w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 10 marca 2011 r.,

zażalenia powódki na postanowienie w przedmiocie zasądzenia kosztów procesu
zawarte w pkt III wyroku Sądu Okręgowego w Ś.

z dnia 21 października 2010 r.,

**uchyla zaskarżone postanowienie i w tym zakresie przekazuje
sprawę Sądowi Okręgowemu w Ś. do ponownego rozpoznania i
orzeczenia o kosztach postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Sąd drugiej instancji, po rozpoznaniu apelacji pozwanej spółki, zmodyfikował w pkt I sentencji wyroku tylko datę wymagalności odsetek, w pkt II oddalił dalej idącą apelację pozwanej, a w pkt III zasądził od powódki na rzecz pozwanej 1 200 zł kosztów postępowania apelacyjnego.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego Sąd uzasadnił tym, że miał na uwadze okoliczność, iż apelacja (pozwanej) została uwzględniona tylko w nieznacznej części i powołał się jako na podstawę rozstrzygnięcia na art. 100 zdanie drugie w zw. z art. 391 § 1 zdanie pierwsze k.p.c.

Postanowienie rozstrzygające o kosztach zaskarżyła powódka, zarzucając w zażaleniu naruszenie art. 100 k.p.c. przez jego nieprawidłowe zastosowanie i przyjęcie, że powódka ma zapłacić w całości na rzecz pozwanej koszty postępowania apelacyjnego w sytuacji, w której pozwana określając w apelacji wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 18.401 zł wygrała postępowanie apelacyjne jedynie co do kwoty 123,29 zł. Stosując zasadę stosunkowego rozdzielenia kosztów pozwana powinna zatem ponieść koszty postępowania apelacyjnego w 99,33 %, a powódka zaledwie w 0,67 %, co uzasadniałoby nałożenie na stronę apelującą obowiązku zwrotu powódce kosztów postępowania apelacyjnego w całości, wywodzi skarżąca.

Żaląca wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi II instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie.

Wynik postępowania apelacyjnego, uwzględniając wskazaną przez pozwaną w apelacji wartość przedmiotu zaskarżenia i stopień uwzględnienia tej apelacji w pkt I sentencji wyroku, oceniany w płaszczyźnie skutków finansowych reformatoryjnego orzeczenia, a także oddalenie w pkt II dalej idącej apelacji pozwanej, prowadzą niewątpliwie do wniosku, że Sąd Okręgowy nie miał

jakichkolwiek prawnych podstaw do obciążenia powódki całością kosztów postępowania apelacyjnego.

Orzeczeniu takiemu sprzeciwia się niewątpliwie regulacja art. 100 zd. pierwsze k.p.c., ponieważ zaskarżone orzeczenie nie stanowi stosunkowego rozdzielenia kosztów. Nie jest ono uzasadnione także z mocy art. 100 zd. drugie k.p.c., ponieważ przepis ten nie pozwala na włożenie obowiązku zwrotu wszystkich kosztów na tę stronę, która uległa tylko co do nieznaczącej części swojego żądania, a żądanie powódki oddalenia apelacji pozwanej zostało przecież w znacznej części uwzględnione.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 398¹⁵ § 1 zdanie pierwsze k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.